

[Erik B. Smith]

at man forsøger at give klienten det indtryk, at han gennem sin underskrift på en sådan erklæring har afskåret sig fra retten til senere at kritisere dispositioner eller rejse erstatningskrav.

Erik B. Smith (S):

Det er faldet mig for brystet at læse i en søndagsavis, at nogle advokater tilsyneladende har den praksis i forbindelse med en betalingsstandsning at kræve en såkaldt revselseserklæring underskrevet, hvor man frasiger sig retten til efterfølgende at kritisere advokatens dispositioner og også frasiger sig retten til at rejse erstatningskrav.

Jeg er ikke i tvivl om, at sådanne erklæringer ikke er retsgyldige, men problemet vil givetvis være der, hvis man tror, at de er det, og derfor afstår fra at rejse kritik eller rejse erstatningskrav. Jeg mener derfor, det er vigtigt, at der tages et initiativ, og jeg vil gerne spørge justitsministeren, hvad han agter at gøre i den anledning.

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Spørgsmålet går jo ud på, om der findes sådanne revselseserklæringer. Det gør der ikke. Det lyder også næsten uhyggeligt, for det lyder noget i retning af, at advokaten skulle have lov til at slå klienten, og det har han bestemt ikke. Det er reverserklæringer, der er tale om, men der er formentlig sket en fejlskrivning i spørgsmålet.

Vi har i justitsministeriet ikke kendskab til, at der skulle findes sådanne erklæringer, og hvad de eventuelt gik ud på. Vi har derfor spurgt i Advokatrådet, der siger, at de kan forekomme, men forekommer sjældent. Man kender ikke noget nærmere til formen for dem. Hvis man skal definere reverserklæring, må det være noget i retning af et dokument, hvorved udstederen anerkender en modforpligtelse. Det lyder jo ikke i sig selv særlig slemt, at der træffes en sådan aftale imellem advokaten og klienten, eller hvem advokaten har med at gøre.

Men jeg synes alligevel, når hr. Erik B. Smith har rejst spørgsmålet og vi ikke har noget kendskab til, hvordan erklæringerne virker, og Advokatrådet heller ikke har det, at der er anledning til at indhente nærmere oplysninger om sagen, og det vil vi på den givne foranledning gøre, så vi kan få noget

nærmere at vide om anvendelsen og indholdet af eventuelle reverserklæringer.

Må jeg tilføje: der henvises til en bestemt sag, og der bliver spurgt, om det har været i overensstemmelse med god advokatskik, hvad der er sket i dette tilfælde.

Det har jeg ingen mulighed for at tage stilling til. Det er advokatmyndighederne, der skal afgøre det. Jeg er ikke bekendt med, om de implicerede parter har indbragt eller vil indbringe spørgsmålet for advokatmyndighederne, men det har de i alle tilfælde mulighed for.

Erik B. Smith (S):

Jeg vil takke ministeren for svaret og for den sproglige korrektion, som unægtelig forklarer noget.

Jeg havde selv nærmest den opfattelse, at erklæringerne måtte betegnes som ansvarsfraskrivelseserklæringer, og jeg går ud fra, at vi nu – formentlig i folketingets retsudvalg – bliver orienteret om, hvad der videre måtte ske i sagen. På det grundlag kan vi så vende tilbage til spørgsmålet.

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Det er jeg selvsagt villig til, når vi får oplysningerne ind. Uden overhovedet at gå ind på den konkrete sag vil jeg gerne sige, at jeg synes også, det er rimeligt og rigtigt at undersøge det. Selv om det er i begrænset omfang, det forekommer, synes jeg, at det er rigtigst, at vi får kendskab til det. Jeg siger tak for initiativet.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Anden næstformand (Mette Madsen):

Vi går herefter til det som nr. 1 opførte spørgsmål.

Spm. nr. S 1067

1) Til justitsministeren af:

Lissa Mathiasen (S):

»Finder ministeren det rigtigt, at et politisk parti på trods af registerlovgivningen kan få adgang til en interesseorganisations medlemskartotek?«

Skriftlig begrundelse